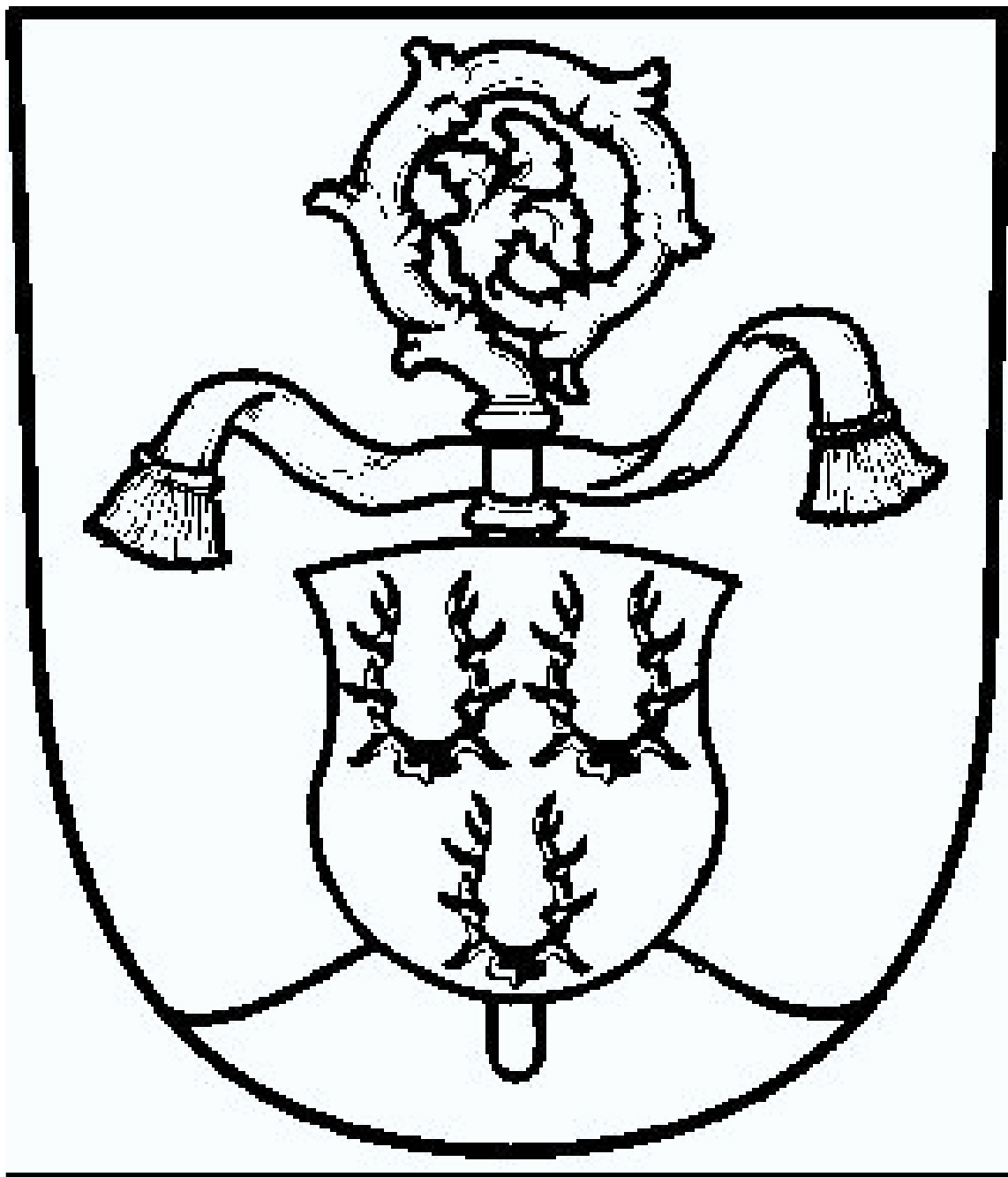

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 4

2016

červenec - srpen

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 120 ks

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Léto budiž požehnáno. No konečně!

Období léta má určitě každý rád. Nejen z důvodu teplého letního počasí, ale také z důvodu určitého „zvolnění“ nároků na povinnosti, kterým čelíme po celý rok. U dětí zase z důvodu starostí, spojených se školní docházkou.

Prázdniny a dovolené jsou totiž pro mnohé z nás symbolem odpočinku, pohody a uvolnění, které trávíme se svými blízkými, na které mnohdy během roku tolik času nemáme a proto si je užíváme každý podle svého, tak jak mu to vyhovuje.

Přeji Vám proto krásné počasí, spoustu nových zážitků, pohodu a příjemné strávení volného času prozářeného hřejivými paprsky letního slunce. Dětem navíc přeji prázdniny, které moc rychle neutečou.

Nám všem přeji, abychom k sobě nebyli lhostejní a sobečtí a dokázali se na svět dívat i z té lepší stránky, neboť platí, **že kdo chce, hledá způsoby, kdo nechce, hledá důvody.**

Váš starosta Jiří Štikar

14. Zasedání zastupitelstva obce Děpolovice

14. Zasedání zastupitelstva obce Děpolovice se koná ve čtvrtek 7. 7. 2016 v 17:00 hodin ve Společenském domě.

Program zasedání:

1. Zahájení
2. Rozpočtové opatření č. 3/2016
3. Smlouva o výpůjčce – záboru mezi obcí Děpolovice a Státním pozemkovým úřadem ČR
4. Smlouva o bezúplatném převodu mezi Státním pozemkovým úřadem ČR a obcí Děpolovice
5. Veřejnoprávní smlouva na akci „pořízení šestnácti (16) nových dopravních automobilů do vybavení jednotek SDH obcí“ a zmocnění Agentury projekčního a dotačního managementu Karlovarského kraje, p.o. k veškerému jednání
6. Smlouva na zřízení věcného břemene mezi obcí Děpolovice a ČEZ Distribuce, a.s.
7. Projednání záměrů na prodej a pronájem pozemků
8. Různé

Rozpočtové opatření č. 3/2016

Změna se týká nového paragrafu 1032 lesní hospodářství a položky 2111 - těžba dřeva, honitby ve výši 40 000 Kč v příjmové části a navýšení paragrafu 3612 a v něm položky 5139 – nákup materiálu j.n. ve výdajové části ve výši 40 000 Kč z důvodu rekonstrukce bytů v objektu č.p.92

Výzva k úhradě místního poplatku za likvidaci komunálního odpadu

Kdo jste dosud neuhradili poplatek za likvidaci komunálního odpadu, žádáme vás, aby jste tak neprodleně učinili.

Poplatek je splatný jednorázově a to nejpozději do 30 června příslušného kalendářního roku.

Nejsou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, může obecní úřad vyměřit poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisovým seznamem. Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků, může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku.

Obecně závazná vyhláška č. 2/2013

Před třemi roky vstoupila v platnost obecně závazná vyhláška č. 2/2013 **o zajišťování a ochraně veřejného pořádku**. Pro stále se opakující nešvary vůči této obecně závazné vyhlášce je dobré si připomenout, že v čl. 7 - **ochrana před hlukem** je uvedeno, že ve správním území obce je zakázáno provádět činnosti a práce s použitím hlučných strojů a zařízení v době státem uznaných svátků a v neděli.

Snažme se přeorganizovat si tyto práce tak, abychom tu hlučnější část prací (sekání trávy, řezání dřeva apod.) prováděli v první části víkendu (sobota) a neděle a svátky byly klidem pro všechny, kteří si chtějí před nastávajícími pracovními dny opravdu odpočinout.

Zákaz se týká také doby nočního klidu po desáté hodině večer. V pátek 24. 6., kdy jsem dopisoval Děpoltovické listy vypukl v obci krátce před jedenáctou hodinou večerní ohňostroj s poměrně značnými zvukovými efekty. Jistě, někdo měl zřejmě důvod k nějaké oslavě, ale měl by o tom předem informovat minimálně starostu obce a ohňostroj spustit o hodinu dříve.

S celým zněním výše uvedené obecně závazné vyhlášky je možné se seznámit na obecním úřadě a na webových stránkách obce www.obecdepoltovice.cz.

KNIHOVNA DĚPOLTOVICE

40 let knihovny v Nové Roli

V květnu roku 1969 byla knihovně přidělena jedna místnost na úřadě města o rozměrech 5 x 10 m, kde bylo zároveň dětské a dospělé oddělení, zpracování knih i kancelář. Paní Hana Gvardová byla přijata na 0,5 pracovního úvazku. Po vyřídění a přebrání hromady zaprášených knih byl 15. září 1969 byl první výpůjční den, a to je počátek profesionální knihovny v Nové Roli. První den si v knihovně 169 návštěvníků půjčilo 358 knih. Protože návštěvnost knihovny byla stále velká, zvýšil se počet výpůjčních dnů na tři v týdnu a pracovní úvazek byl také zvýšen na celý.

V roce 1971 byla ke knihovně přidělena místní lidová knihovna v Mezirolí., a tímto se novorolská knihovna stává knihovnou střediskovou.

V září roku 1973 je k novorolské knihovně připojena knihovna Božíčany. Jediná místnost, ve které knihovna byla, začala být nedostatečná, a proto byla knihovně přidělena bytovka 1 + 2 pod promítací kabinou kina. Bylo zde otevřeno zvlášť oddělení pro děti a zvlášť pro dospělé.

V roce 1975 přechází rovněž knihovna v Děpoltovicích do střediskové knihovny v Nové Roli. Na konci sedmdesátých let se knihovní fond rozrostl tak, že opět začínají být prostory knihovny nedostačující.

V roce 1984 jsou vytypované dva objekty v Nové Roli a knihovnice se rozhodnou pro bývalé školní dílny – dům u koupaliště (Chodovská 165). V létě roku 1985 je opravený dům předán knihovně. Bylo přestěhováno 25 000 knih, udělána revize knižního fondu a bylo odepsáno a vyřazeno 4 500 knih. Pořádají se zde mimo besed pro školy a různých soutěží i výstavy porcelánu, obrazů a fotografií.

V roce 1993 se zastupitelstvo města rozhodlo prodat budovu, kde knihovna sídlila a přestěhovat ji do prostor bývalé mateřské školy. Po úpravách objektu nastalo velké stěhování. Během tří týdnů bylo vše přestěhováno a srovnáno v regálech. I zde se pořádalo mnoho výstav.

Na konci roku 1998 se kupuje do knihovny první počítač a začíná se zpracovávat knižní fond do elektronické podoby. Jednalo se o vložení 30 000 svazků se všemi daty do počítače.

V roce 2003 na jaře knihovna spustila automatizovaný systém a začala půjčovat knihy přes čárové kódy. Na podzim téhož roku byl automatizovaný systém spuštěn i v knihovně Mezirolí, o rok později v Božíčanech a v roce 2008 v Děpoltovicích.

V září roku 2015 získala knihovna nové prostory na adrese Nová Role, Chodovská 236. Stěhování knihovny lidským řetězem se uskutečnilo 3. září 2015 – dopoledne 350 dětí a odpoledne občané města přestěhovali celkem 23 000 knih.

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

U Vintířova roste centrum zpracování odpadu

Na bývalé výsypce mezi Vintířovem a Vřesovou staví Sokolovská uhelná centrum zpracování odpadu. Investice za stovky milionů korun bude zahrnovat jak třídění komunálního odpadu, tak jeho zpracování a další využití.

Centrum má být hotovo v roce 2017. Projekt zahrnuje technologii mechanicko-biologické úpravy odpadů

výrobkem centra pak bude vhodný k dalšímu

Celkové náklady na

korun, z toho bude v roce

korun. Do konce roku by mělo být centrum po stavební a technologické stránce dokončeno a v roce 2017 přejde do zkušebního provozu.

Centrum zpracování odpadů Karlovarského kraje bude vůbec prvním svého druhu v regionech České republiky. Po dokončení bude centrum schopno kapacitně i technologicky zajistit separaci a zpracování veškeré produkce komunálního odpadu kraje. Technologie bude schopna zpracovat 60 000 tun vstupního odpadu za rok, což je zhruba kapacita produkce odpadu v zájmovém území kraje.

Zahájení provozu centra, které zaměstná tři desítky lidí, je plánováno na počátek roku 2017. Jako vstupní materiál pro zkušební provoz poslouží komunální odpad z nedalekého Chodova.

Zpracování odpadů bude mít několik stupňů. V první části bude zahrnovat separaci železných i neželezných kovů, skla a kameniva. Následná úprava separovaného odpadu bude zahrnovat jeho drcení a další etapu třídění, během kterého se získává biologická složka odpadu, která se zkompostuje. Zbývající energeticky bohaté složky bude možné využít pro další výrobu.

projekt zahrnuje technologii mechanicko-doplňenou o granulaci. Finálním bude granulovaný materiál, který zpracování.

projekt dosáhnou 600 milionů

2016 proinvestováno 360 milionů

STRÁNKY HASIČŮ

Aby léto bylo bez požárů

Letní měsíce jsou spolu s jarem dobou, kdy hasiči tradičně likvidují nejvíce požárů. Červenec a srpen jsou rovněž obdobím, kdy vzniká nejvíce požárů v přírodním prostředí. Mezi typicky letní zásahy hasičů patří požáry travních a lesních porostů od neopatrně rozdělávaných táborových ohničků nebo nedopalků cigaret, požáry na polích od jisker ze zemědělské techniky, vznícení porostu od výfuku nevhodně zaparkovaného automobilu apod. Nedbalost dospělých je po technických závadách druhou nejčastější příčinou požárů.

Rozdělávání ohně v přírodě

V létě mnozí z nás podnikají nejrůznější výlety, pobývají na chalupách či chatách, táboří v přírodě apod. Při těchto příležitostech se často neobejdeme bez táboráku, grilování a opékání špekáčků.

Také při tom bychom si měli dávat pozor a dodržovat několik základních bezpečnostních pravidel, které chrání nás i okolí. Oheň v přírodě se totiž může velice snadno vymknout kontrole, ohrozit životy a napáchat velké majetkové a ekologické škody.

Při rozdělávání ohně v přírodě je nutné v první řadě zvolit vhodné místo pro ohniště. To by mělo být vzdáleno nejméně 50 m od okraje lesa a v dostatečné vzdálenosti od budov a věcí, které se mohou vznítit. Památujte, že v lese lze rozdělávat oheň jen na vyhrazených místech! Zcela zakázáno je i rozdělávání ohně na místech, kde se vzrostlým porostem, tedy i na louce nebo na strništi. Oheň nezakládejte pod větvemi a na kořenech stromů, na suchém listí, lesní hrabance nebo rašelině, ani v blízkosti stohů, seníků apod. Létající jiskry nebo náhlý poryv větru totiž velmi snadno způsobí neštěstí. Pro rozdělávání ohně je naopak ideální hliněný podklad.

Místo táboráku je nutno i vhodně uspořádat. Při rozdělávání ohně v přírodě ohniště bezpečně oddělte od okolního prostředí – např. obložením kameny, obsypáním pískem, vyhloubením zeminy. V případě větších vater je vhodné ohniště oddělit až metr širokým pruhem, který bude zbaven veškerých hořlavín.

K zapálení nebo udržování v žádném případě nepoužívejte vysoce hořlavé látky jako např. benzín, naftu či líh. Oheň se pak velmi snadno vymkne kontrole a může způsobit i vážné popáleniny.

Oheň nesmíte ponechat ani na okamžik bez dozoru. Mějte nachystán dostatek vody (popř. písek, hlínu), kdyby se oheň vymykal kontrole.

Vaše odpovědnost však nekončí okamžikem skončení zábavy. Opustit místo pálení můžete až poté, co ohniště vodou, nebo zasypáním nesmí kouřit a popel i půda. Památujte, že i ve zdánlivě skrývat žhavé oharky a oheň roznese do okolí. ohniště, které byly ponechány svému osudu.

Zejména půda v jehličnatém lese je z hlediska možného vzniku a šíření požáru riziková. Hrabanka tvořená zetlelým jehličím může prohořet až do značné hloubky a nepozorovaně se šířit do stran i mimo ohniště. Nedbalé uhašení proto nestačí a ohniště je nutné důkladně prolít vodou!

Za silného větru nebo v období extrémního sucha bychom oheň v přírodě nebo na volném prostranství neměli rozdělávat vůbec. Památujte, že děti by neměly být u ohniště ponechány bez dozoru plnoleté osoby.

Do ohně nikdy nevhazujte jakékoliv výbušné předměty. Oheň neroznášejte po okolí, např. na zapálené větvi. Památujte, že oheň a alkohol nepatří k sobě. Zvlášť pozor na sezení a hry blízko plamenů, stačí málo a může dojít k vznícení šatů, ožehnutí vlasů, řas a popálení.

Výlet s hasiči

1.– 3. července odjíždí hasiči a jejich příznivci na každoroční výlet, tentokrát do Českého ráje. Pokud se plán výletu podaří dodržet, navštívíme postupně muzeum Škodovky v Mladé Boleslavi, pivovar ve Svijanech, Turnov, zámek Humprecht u Sobotky, vesnickou památkovou rezervaci Vestec, Jičín a na zpáteční cestě ještě zámek v Brandýse nad Labem. Zpráva z výletu bude zveřejněna v příštích Děpoltovických listech.

STRÁNKY TJ DĚPOLTOVICE

19.kolo Čechie Dalovice – TJ Děpoltovice 3:0

Rozhodčí: Tomáš Stolín, 60 diváků

20.kolo TJ Děpoltovice – SK Božíčany 2:1

Branky: Matěj Čech, Ondřej Čech

Rozhodčí: Jan Sakač, 75 diváků

21.kolo TJ Sokol Chyš B – TJ Děpoltovice 0:1

Branka: Václav Belbl

Rozhodčí: Jan Sakač, 68 diváků

22.kolo TJ Děpoltovice – FK Nejdek B 5:2

Branky: Ondřej Čech, Tomáš Košťál 2, Václav Belbl, Karel Hubálek

Rozhodčí: Petr Vaněček, 53 diváků

23.kolo 1.FC Karlovy Vary – TJ Děpoltovice 5:1

Branka: Tomáš Křiško

Rozhodčí: Tomáš Koudelka, 50 diváků

24.kolo TJ Děpoltovice – SK Kyselka 6:3

Branky: Jan Šiler 2, Václav Belbl 2, Milan Skoupý, vlastní

Rozhodčí: Daniel Jaroš, 40 diváků

25.kolo TJ Slavoj Bečov – TJ Děpoltovice 2:3

Branky: Václav Belbl 2, Ondřej Čech

Rozhodčí: Rudolf Kozák, 20 diváků

26.kolo TJ Děpoltovice – FK Vojkovice 3:4

Branky: Václav Belbl 2, Tomáš Košťál

Rozhodčí:

Konečná tabulka po 26.kole

1.	1. FC Karlovy Vary B	26	21	1	4	127:38	64
2.	Baník Pila	26	18	2	5	93:41	59
3.	FK Ajax Kolová	26	17	1	8	78:42	52
4.	FK Nejdek B	26	17	0	9	93:80	51
5.	Čechie Dalovice	26	15	4	7	96:57	49
6.	FK Vojkovice	26	13	4	9	73:54	43
7.	TJ KSNP Sedlec	26	14	1	11	68:71	43
8.	TJ Jiskra Březová	26	13	1	12	76:60	40
9.	TJ Děpoltovice	26	11	2	13	64:72	35
10.	SK Božíčany	26	8	2	16	45:74	26
11.	TJ Slavoj Bečov	26	6	5	15	54:89	23
12.	TJ Stružná	26	5	3	18	47:118	16
13.	TJ Sokol Chyš B	26	5	1	20	46:107	16
14.	SK Kyselka	25	3	3	20	36:103	12

Dalovice

Dalovice, (dříve Dallowicz, Dallwicz, Dalvice) stejně jako další místní název Všeborovice a Vysoká byly pravděpodobně již slovanského původu. Obec je však poprvé uváděna v zemských knihách až roku 1498, kdy na zdejší tvrzi sídlil Albrecht Hýzrle z Chodova. Převážná část obce leží v nadmořské výšce 400 metrů kolem Vitického potoka, který se u Všeborovic vlévá do Ohře.

K nejstarším stavbám Dalovic však byla dobyta vojskem Šlika. Tvrz byla záhy později zvanou Starý zámek. byly po archeologickém a zpřístupněny veřejnosti.

patřila kamenná tvrz. V roce 1503 loketského purkrabího hraběte nahrazena novou renesanční tvrzí, Zachované základy původní tvrz výzkumu r. 2001 zakonzervovány

Starý zámek sloužil jako panské sídlo až do 2. poloviny 19. století. Budova zámku roku 1899 částečně vyhořela. Jeho majitel, baron Friedrich Riedl von Riedenstein ho nechal 1900 až 1902 zrekonstruovat v novějším stylu. Bylo přistavěno patro a vnější podoba se od této doby nezměnila. V současné době zde sídlí Střední zemědělská škola.

Ačkoliv rozloha dalovického panství, tvořená loukami a lesy byla velká, příjmy z nich velké nebyly. Majitelé panství se často střídali. Ze všech majitelů se do historie Dalovic zapsal nejvýrazněji baron Friedrich Riedl von Riedenstein. Zdejší panství koupil v roce 1871 i s porcelánkou Rodina bydlela od roku 1872 ve Starém zámku. V letech 1874 až 1875 nechali postavit Nový zámek. Po smrti barona r. 1905 zdědil panství jeho nejstarší syn Eduard. Rodina Riedl von Riedenstein vlastnila dalovické panství až do roku 1945, kdy je převzal čs.stát. V současné době sídlí v Novém zámku Střední odborná škola logistická a Střední odborné učiliště Dalovice.

Okolí Dalovic poznamenala v 19. století těžba hnědého uhlí. Zpočátku se těžilo povrchově pro potřeby místní porcelánky. V druhé polovině 19. století se výroba v porcelánce značně rozšířila a z tohoto důvodu byl v roce 1868 otevřen hlubinný důl Anna I. a na začátku 20. století důl Anna II. Maximální hloubka těžby dosáhla 72 m. V době světové hospodářské krize byla výroba v dalovické porcelánce omezena a tak roku 1938 byla těžba uhlí v obou dolech zcela zastavena. Doly byly zavaleny a jejich povrch srovnán s okolní krajinou.

První tradiční výrobou v Dalovicích byla kamenina. Tradici založil majitel dalovického panství Johann Wenzel Ferdinand, rytíř ze Schönau, který zde začal r. 1804 dělat kameninové výrobky. Kolem roku 1830 v ní postupně začala převažovat výroba porcelánu. O další rozvoj výroby porcelánu se zasloužil Ludwig Pröschold, který koupil továrnu v roce 1891. Pod jeho vedením se porcelánové zboží začalo vyvážet ve velkém množství do řady evropských i mimoevropských států. Od roku 1918 byla dalovická porcelánka součástí koncernu Epiag. Pro své zaměstnance postavila v roce 1931 na náměstí desítku bytů. Po zestátnění roku 1945 továrna pokračovala dál pod názvem Epiag. V roce 1977 měl závod včetně provozu Stružná a Jakubov 297 zaměstnanců. Po privatizaci v roce 1990 vlastnila porcelánku spol. s r.o. Epiag-Dafa, která výrobu zastavila v roce 1997. Poté se snažila výrobu obnovit spol. s r.o Epiag Lofida roku 2001, které rovněž podnikání ve výrobě porcelánu nevydrželo a tak je továrna zavřená.

V roce 1929 navrhl karlovarský architekt Karl Ernsberger pro Dalovice výjimečnou modernistickou stavbu kostela Panny Marie Utěšitelky. Stojí u Vitického potoka a nelze ji přehlédnout. Jeho součástí se stala i původní kaple z roku 1898 postavená z peněžních sbírek občanů Dalovic.

Chloubou Dalovic je nepochybně Zámecký park. Se svými 1 700 stromy se stal kulturní památkou. Na jeho místě rostly po staletí především duby. Od začátku 20. století zůstal však pouze jeden, tzv. Körnerův dub. Dostal jméno po básníkovi Karlu Theodoru Körnerovi, který se v letech 1810 a 1813 léčil v Karlových Varech a chodil do Dalovic na procházky. Sedával pod tímto stromem a psal básně. Körnerův dub, Zámecký dub a dvě Dalovické lípy mají status „památných stromů“.

Jediným vodním tokem, který protéká celou obcí je Vitický potok. Pramení u Vysoké Štoly nedaleko Nejdku. Teče přes Fojtov, Děpolovice, Nivy, Podlesí a okrajem Sadova do Dalovic. Cestou ho posilují přítoky Lužecký a Sadovský potok. Do roku 1995 byl Vitický potok značně znečišťován Sadovským potokem, do kterého pouštěla plavírna kaolinu v Lesově svůj odpad. Nyní je Vitický potok čistý, plavou v něm ryby a na hladině se často objevují divoké kachny. U Všeborovic se vlévá do Ohře.

Od konce 19. století byla v dalovickém domě čp. 85 až do II. světové války oblíbená restaurace „Körneraiche“. Chodili se tam najíst a pobavit obyvatelé Dalovic i širokého okolí a restaurace prosperovala. V době národní správy byl dům pronajat manželům Novákovým, kteří v něm provozovali restauraci „U Nováků“ nebo „Zámecká“. Podle vyprávění štamgastů se paní Nováková (Němka) dobře starala o provoz kuchyně a pan Novák (Čech) obsluhoval hosty. Lidé rádi do této restaurace chodili, protože se v ní dobře najedli, napili a pobavili. V restauraci často hrála hudba k poslechu i k tanci. Manželé Novákové se v roce 1966 legálně odstěhovali do Německa. Obec poté dům prodala a restaurace v něm už nikdy nebyla obnovena.

Dalovice byly samostatnou obcí do dubna 1920, kdy se poprvé staly součástí Karlových Varů. Samostatnost obnovily mezi lety 1950 až 1974. Od 1. ledna 1975 se Dalovice opět sloučily s Karlovými Vary. Znovu samostatné jsou od 24. listopadu 1990. Obec má rozlohu 196,8 ha a tři místní části: Dalovice, Všeborovice a Vysoká. Počet obyvatel byl k 1.1.2015 2011 osob.

(citováno z Karlovarských radničních listů – rok 2015)

STRÁNKY DĚTEM

O původu Mokrosuk

Údoliny, jimž vévodí svrchu Svatobor a protkávají stříbrné nitky potůčků, plácky zelených niv, stráně porostlé mateřídouškou, šalvějí, slzičkami a vratičem, údoliny, na jejich okrajích se modré pahorky snoubí s modří nebeské bány a černá královna je osvětluje marnotratně bledými paprsky měsíkových souputnic, vyprávějí pradávne příběhy. Líčí je hravé vlnky říčky Pstružné, ozvou se slova tajemství v ševlení listů staré lípy, v bzukotu včel a

Bylo tomu tak dávno, že lidská nedotýká. Kdepak by tehdejší lid děje zaznamenat pečlivě, pro patřily hejkalům a u každé vody sotva se nožkama hladin dotýkající. V tůních kralovali zelení hastrmani. Dovedli se proměnit za měsíčních úplňků v ohnivého bezhlavého koně a řehťali tak strašlivě, že se báli i hrdinové, kteří jindy měli tak zrovna pro strach uděláno. Naši pohanští předkové tančili u obětí a přinášeli úlitby bohům. Považovali si nade všechny čaroděje a kněží, rozumících řeči zvířat, šepotu z korun lesních stromů i prapodivným poselstvím, zasílaných jim z jiných světů božským sloupem dýmu, plameny ohně či syčící párou. Ti měli právo věštit, rozhodovat s vojvodou kmene i soudit.

Takovou vyvolenou byla též kněžka Vodolena. Žila v krajině Úhlavině, kde vládl její otec, mocný stařešina Klat. Z dálky se vypravovala čas od času ke svým lidem,

shromážděným pod bájným Svatoborem. Pomáhala dobrou radou, dokázala uzdravit bylinkami lidi i zvířata.

„Nad naší kněžku není,“ radovali se lidé vždy po Vodolenčině příchodu. Rozjasnila i sebechmurnější čas a ozářila sluncem své duše všechny krátké tmavé zimní dny.

Jednou se za ní vypravila pro radu Kaša. Nedávno v boji pozbyla muže a vládla hrstce svého lidu z tvrzového stavení v starém modřínovém háji. „Prosím o radu, Vodolenko,“ poklekla před vědmou. „Mám jedinou dceru. Již dospěla a ucházejí se o ni tři nápadníci. Nevím, který by byl nejlepší. Vždyť musí převzít správu mého lidu, být jim přísným, ale i laskavým spravedlivým vejvodou. Udatným v boji, pracovitým v klidu zbraní a čase pokojné práce. Moudrým, váženým a dobrým otcem svým dětem,“ prosila Kaša. „Až uplyne den po příštím úplňku, nechť přijdou sem za mnou. Vyjevím jim tajemství,“ krátce řekla Vodolena.

První z nápadníků se na matku Kašu zle osopil: „Mám jít poslouchat brepty nějaké baby? Což nevládnou dost silně mečem a nedokážu držet pevně rádlo? Nejsou má stáda dost bohatá a mé dary tvé dceři cenné? Nikam nepůjdu!“

Druhý, sotva zaslechl pádnou odpověď svého předchůdce, hned se přidal. Slovy ukazoval svou sílu, nadouval se k prasknutí a vylíčenými činy překonával svého soka. „Co mi řekne? Kde jsou v zemi ukryté poklady? Kde najdu zlato, stříbro, drahé kamení? Kde naberu sílu vojska, abych hravě ovládl celou zemi a stal se knížetem?“ vysmíval se dál Kašinu pozvání k Vodoleně.

Třetí, nejmladší, skromně stál v koutku. „Ano, půjdu, mám přes své mládí sice dostatek zkušeností, avšak moudrá slova nikdy nenesou zlé ovoce,“ řekl Kaše. Vydal se s Kašou na cestu.

„Přišels pro mé tajemství? Přistup blíž a dobře poslouvej. Budeš si vždy vážit všech, kteří v potu tváře denní lopotou ať v lesích, nebo na polích, u tkalcovských stavů, hrnčířského kruhu, v chlévech u dobytka a jinde dobývají svůj denní chléb a jsou solí této země. Bez nich by byla chudá. Dává jim skromnou obživu, občas je jejich úděl trpký pelyňku a hořký puškvorcového kořene. Dává jim ale i něco jiného. Pouto domova, jistotu rodinám, sílu bránit se v dobách zlých. Budeš ctít jako vlastní všechny, kdož kdy v dobrém úmyslu přijdou do kraje. Toť mé tajemství. Naučí tě rozeznávat dobro od zla.“

Chlapec, stejně jako dívka s matkou, nechápavě pokrčili rameny. Nic více? „Ty neodcházej!“ zvolala ještě na dívku. „Ti dva, čekající na tebe dole, nepatří k dobrým. Nech je odejít a své srdce dej chlapci, který s tebou přišel. Tak radí naši bohové. Pohleď, ptala jsem se. A oheň je jasný, plane vysoko, a dým stoupá bílý, rovně a klidně. Naplň vůli. Přinese ti kýžené štěstí a hodného muže.“ Dívka splnila věštbu.

„Však my ještě přijdeme. Koňská kopyta našich vojsk rozdupou tuhle zemi hloupých lidí a bláznivých proroků,“ volali oba odmítnutí nápadníci při odjezdu.

Po svatbě začali manželé společně se svými lidmi vybírat vhodné místo pro stavbu nového sídla. „Nevybrals, pane nejlépe,“ pravil mladému vojvodovi jeden z robotných. „Půda se nám bude bořit pod nohama, zdi se utopí pod rukama, bláto nás pohltí,“ nabádal. „Do mokra zatlučeme dubové kůly. Otesáme je, zašpičatíme dole do hrotu a opálíme ohněm,“ vykládal svůj plán vojvoda. „Bude jich hodně, možná tisíc. Zpevní půdu, ztverdnou v bahně na kámen a budou dobrými základy pro naši stavbu. Poté kolem ní vyhloubíme příkop a svedeme veškerou vodu do něho. V časech nebezpečí nás voda ubrání.“ Práce to byla těžká, úsilí až nadlidské. Jako každé dobré dílo dospěje zdárně k dobrému konci, tak i stavba tvrzového stavení v mokru na dubových sukách skončila. Sotva svou pevnost dostavěli, přiběhli poslové ze vzdálenějších končin. Ledva dechu popadali a přerývavě vyprávěli: „Veliké vojsko táhne do kraje. Je jich jako kobylek, nelze se koní ani zbrojnošů dopočítat.“

A opravdu. Netrvalo dlouho a kolem dokola se rozlila veliká síla vojska jako povodeň. Taktak se všichni stačili ukrýt za kamennými zdmi. Začal boj. Hrstka obránců proti moři útočníků! Špatně však dopadlo vojsko! Hned při prvním šturmu se koně začali bořit v hlubokém bahnisku a ti, kteří své jezdce přece jen bahnem pronesli, zastavili

se u vodního příkopu. Obránci zpoza hradeb pečlivě vybírali cíle pro svá kopí a ostré šípy lučišť. I další útoky se minuly účinkem. Tvrz na mokrých sucích odolávala. A když se v bahně málem utopili i oba velitelé, toužící po pomstě a chtějící dát volnost své pýše, odtáhla rychle vojska s nepořízenou.

Obránci šťastně metali do výšky přilbice a jásali. „Dobře jsi, pane náš, vybral!“ volali všichni do jednoho. „Voda je porazila za nás,“ skromně odtušil vojvoda.

„Souhlasíte, abychom nové sídlo pojmenovali po způsobu stavby? Mokrý Suky?“ dodal. Bouřlivý souhlas mu byl odměnou.

Na památku slavného vítězství nad přesilou nepřátel vysadili lipový stromek. Léty mohutněl a kmen nabíral na síle. Lípa se stala patronem míru a klidu nad pstruženským údolím.

Dávno zmizely stopy po tvrzi postavené v mokru na sukách. Snad na jejím místě dodnes stojí venkovský zámek. Zůstala jen lípa pamětnice. Vypráví o lidech z dávných staletí, hrdinství obránců i moudrosti kněžky Vodolenky.

Citováno z knihy Milana Pokorného „Co vyprávěla Pstružná řeka“

S vesničkou Mokrosuky jsou spojené i moje vzpomínky z konce padesátých a počátku šedesátých let minulého století.

Na malé železniční zastávce v Mokrosukách jsem s maminkou a bráškou vždy vystupoval z motoráčku, který nás přivezl z Klatov (přestupní stanice z Mostu), abychom v tomto krásném kraji prožili celé léto. Prázdniny jsme trávili ve vesničce Čermná, kde měl chalupu bratr naší maminky. Strýček Josef byl starý mládenec a tak byl rád, když jsme mu dělali celé dva měsíce společnost. Autobusová doprava v této oblasti moc nefungovala, koleje tam také nevedly a tak jsme se s velkými kufry táhli loukami jako karavana přes dva kilometry až do chaloupky. Ale pak už to stálo za to!

RŮZNÉ

Den dětí z pohádky do pohádky

V sobotu 4. 6. 2016 jsme v naší obci uspořádali oslavu Dne dětí. Počasí dětem přálo, a tak si svůj den mohly pořádně užít.

Začátek cesty „Z pohádky do pohádky“ byl na místním hřišti, kde děti přivítal Český Honza se svojí maminkou buchtami, lívanci, bublaninou a pitím. Po nabrání energie mohla začít pohádková cesta. Na stanovištích děti potkávaly pohádkové postavy - Pata a Emanuela, Karkulku i jejich chýši. Pohádkové jejichž splnění dostávaly čarovat, aby si mohly z bedny na pláži u rybníka. V altánku a děti si mohly zařadit v pění, kterou pro ně vyčarovali hasiči z Březové. Děti navíc dostaly poukázky, které mohly vyměnit za špekáčky, nanuky a pití.

Byl to vydařený den, který pro rozzářené oči dětí určitě stál za to. Chtěla bych proto všem, kteří se na organizaci celého dne podíleli ze srdce poděkovat. Sponzorům dík za to, že na Dětský den přispěli hodnotnými dárky.

Štěpánka Luxíková

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a organizování dětského dne. Poděkování též pekařům, za lívance, buchty a bublaninu a též organizátorům za získání hodnotných sponzorských darů, které děti jistě potěšily.

Jiří Štikar

V Karlovarském kraji se soutěžilo o značku regionální potravina

Celkem devět výrobků s výjimečnou kvalitou a chuťovými vlastnostmi z Karlovarského kraje ocenila odborná komise soutěže Regionální potravina 2016, která se sešla 9. června 2016 v Dalovicích. O tuto značku, která je zárukou místního regionálního původu, se letos ucházelo 82 produktů od 21 výrobců.

Mezi oceněnými výrobky v kategorii mléčné výrobky ostatní je také „**Děpoletovický bio kefír**“ Farmy Kubernát Děpoletovice. Gratulujeme!

A jaké byly další výsledky v jednotlivých kategoriích?

Mastné výrobky tepelně opracované - ŠUNKA Z KOMÍNA NEJVYŠŠÍ JAKOSTI

od Romana Krčmy z Karlových Varů

Mastné výrobky trvanlivé

- *DYLEŇSKÁ KLOBÁSA*

od Romana Jelena z Chebu

Sýry včetně tvarohu

- *ZLAŤÁK*

ze statku Bor ZEOS

Pekařské výrobky vč. těstovin

- *LOKETSKE PERNÍČKY*

od Jitky Hlavsové z Lokte

Cukrářské výrobky vč. cukrovinek

- *BOCHOVSKÝ POVIDLOŇ*

z Cukrárny Ondra

Alkoholické a nealkoholické nápoje

- *CHMELONÁDA*

z Kynšperského pivovaru

Ovoce a zelenina

- *DŽEM – HRUŠKA, KARAMEL*

od Ing. Petra Havelky z Šindelové

Ostatní

- *KRÁSENSKÁ ROZHLEDNA bylinná směs*

od Jitky Šimůnkové z Krásna

Dětský den 2016.

